

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

2015

Lukáš Jirsa

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

CYKLUS OBRAZŮ NA LITERÁRNÍ TÉMA

RAY BRADBURY – SBÍRKA POVÍDEK KALEIDOSKOP

Lukáš Jirsa

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

CYKLUS OBRAZŮ NA LITERÁRNÍ TÉMA

RAY BRADBURY – SBÍRKA POVÍDEK KALEIDOSKOP

Lukáš Jirsa

Vedoucí práce: Doc. Akad. Mal. Josef Mištera
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2015

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	2
3	CÍL PRÁCE.....	3
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	4
5	PROCES TVORBY.....	5
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKACE.....	6
7	POPIS DÍLA.....	7
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	10
9	SILNÉ STRÁNKY.....	10
10	SLABÉ STRÁNKY.....	11
11	SEZNAM ZDROJŮ.....	12
12	RESUMÉ.....	13
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	15

Motto: , „To, co je ve stínu, neexistuje.“

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Je nutno ze začátku podotknout, že při nástupu na školu jsem nepodával přihlášku na mou současnou specializaci, z které nyní píše tuto diplomovou práci, nýbrž na specializaci „Malba“, z které jsem po 2 semestrech úspěšného absolvování přestoupil na Mediální a didaktickou ilustraci. Ve druhém roce na škole, tedy první rok na ilustraci, se moje klauzurní práce vztahovala k ilustracím do knihy. Vybral jsem si hororovou povídku „Moucha“, ke které jsem zrealizoval 12 ilustrací o rozměrech formátu A5. Příběh pojednává o vědci, který vynalezl zařízení sloužící k přenosu částic, jinými slovy „teleport.“ Při testování přístroje s ním vnikne do zařízení moucha a při přenosu se vědec s mouchou zmutuje. Pracoval jsem s digitální technikou prostřednictvím tabletu a aplikace „Adobe Photoshop.“ Obrázky jsem dělal komiksovým stylem, pouze tvrdým černobílým kontrastem, aby se zvýšila dramaticčnost a napětí příběhu. Světlo a ozářená místa jsem ponechal bílé a temná místa a stíny černé. Kromě toho jsem vytvářel také menší semestrální úkoly jako například: návrhy pro upomínkové předměty hlavního města kultury pro rok 2015, plakáty, kalendáře, flipbooky, interaktivní hry, ilustrace do časopisů a další.

Jako druhou klauzurní práci na téma „kniha jako objekt“, jsem si nechal svázat dvou tisíci stránkovou knihu a pomocí řezáku jsem vyřezával stranu po straně a docílil jsem tak jakési 3D ilustrace v knize. Jinými slovy byla tato práce spíše modelářská, než ilustrativní. Pořídil jsem také fotografie dané knihy, které jsem se snažil vytvořit tak, aby vznikla iluze prostředí, kde se divák nachází. Celková realizace měla podobu jeskyně s chrámem.

Bohužel však tato práce byla níže hodnocena, protože byla počítána mimo kontext oboru.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Téma mé bakalářské práce mi bylo doporučeno mým kantorem na figurální kresbu a malbu prof. akad. mal. Borisem Jirků, který se přede mnou zmínil o sbírce povídek jménem Kaleidoskop, kterou sepsal mistr science fiction, spisovatel Ray Bradbury. Jedná se o sbírku povídek plnou žánru sci-fi, fantasy, hororu a mystiky. Hned jsem se tohoto návrhu chytl, poněvadž tyto žánry mají ke mně nejbližší. Už jako malého mě bavil tento směr, co se týče filmové i spisovatelské tvorby. Film „Terminátor“ od režiséra Jamese Camerona, dále horory, podle mé úvahy, od nejlepšího spisovatele tohoto žánru Stephen Kinga a následně i jeho zfilmované knihy. Cujo, Řbitov zvířátek, Osvícení, Mlha, Zelená míle, To a další. Všechny knihy týkající se tohoto žánru byly mé oblíbené. Mezi filmy patří již zmíněný robot z budoucnosti ničící vše na setkání, dále Star Wars, Godzilla, Matrix, Jurský park, atd. Toto téma mě baví, protože můžu realizovat nereálné věci vycházející jen z mé fantazie a ne takové, na které můžeme narazit každý den a vidět je kdekoli i když mi jsou přínosným podkladem. Vztít reálnou fotku a umístit do ní obludu, která devastuje okolí, ničí domy, žere lidi a podobně. Také je to tím, že tento žánr, přiznávám, ovlivnil výrazně mou psychiku. Jak jinak také, když horory sleduji už od dětství. Samozřejmě je nutné podotknout „potají“, abych tímto nepoukázal na špatnou výchovu rodičů. Nemyslím si, že by mělo pětileté dítě vidět, jak někoho trhají na kusy nemrtví a jiné brutální scény. Bohužel, v mé povaze vždycky převažovala zvědavost, než sebekázeň. Brutální žánry mě, dalo by se říci, upoutaly na celý život.

Ne snad proto, že bych podporoval a vyžíval se v násilí, ale pro mou zvědavost, abych zkoumal, co v reálném světě vidět nechci a doufám, že neuvidím a přemýšlet nad tím.

3 CÍL PRÁCE

Zadání zní: Vytvořit 6 obrazů na literární téma. Cílem práce je vytvořit obrazy působící na diváka děsivou atmosférou a vtáhnout ho do děje. Zda se dílo za tímto účelem povedlo, těžko říct. Kdybych to měl brát ze svého pohledu, hororový žánr už se mi tak okoukal, že už nemohu ani rozlišit mezi děsivostí a trapnou snahou o to. Vytvořit na obrazech ponuré prostředí, pracovat s temnými odstíny barev a nasvítit jen místa, nebo věci, které jsou něčím strašné, jako zuby nebo drápy. Snažit se v divákovi vyvolat vzrušení, hrůzu a zároveň nechat a představu „co kdybych tam byl?!“ Cítit a prožít pesimistický děj, který se odehrává přímo před očima pozorovatele. Co kdyby se zrovna po mně sápala rostlina, která při polapení do sebe vstřebává za živa lidská těla, prožít tu bolest. Co kdyby se přede mnou zpoza rohu městského mrakodrapu objevila hlava masožravého Tyranosaury. Utíkat? Schovat se? Je pravda, že největší predátor v historii naší planety byl slepí ke všemu, co se nehýbe? Věříte tomu s přívalem pocitu nepředstavitelné paniky? Nebo být na pláži, relaxovat, ležet pod parapletem, když v tom se z moře vynoří odporná věc s desítkami mohutných slizkých chapadel a začne trhat všechno na kusy. Dokážete si představit tu hrůzu? Účelem je také docílit špatnému čtení v obraze. Temná místa nechat v naprosté temnotě, aby dodaly na ponurosti atmosféry. Nesmí být hned všechno prozrazené, aby divák mohl postupně odhalovat svým zrakem brutální a hrůzné scény, které na

první pohled nejsou zřejmé. Co bylo ve stínu, neexistovalo. Nechávám Vás luštit si.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Na samých kořenech celkové realizace jsem nečetl, nýbrž si stáhl celkem 62 povídek mluveného slova, předčítaných Jiřím Kadlecem. Tímto jsem mohl Kaleidoskop v klidu poslouchat a usnadnit si práci se čtením knihy. Mluvená podoba knihy mi takto uvízla lépe v hlavě a mohl jsem nad ní lépe přemýšlet. Poslechl jsem si nejprve povídky, o kterých název vypovídal, že by se mohly přiblížit k žánru mě blízkého. Nejprve jsem měl v plánu pracovat na obrazech tím způsobem, že bych děj povídek kombinoval do sebe, což se nakonec kvůli mému kreativnímu rozpočtu zdálo složitější, než jsem předpokládal. Inu, vybral jsem si tedy ze šesti povídek, ke kterým jsem zrealizoval obraz. Drak, Volání v mlze, Burácení hromu, Jezero, Dlouhý déšť a Hoši, pěstujte i vy obří houby doma ve sklepě. Tyto povídky mne zaujaly nejvíce. Převážná část přípravy se odehrávala spíše u mě v hlavě, než ve skicáku. Snažil jsem si vyprázdnit hlavu a dumat nad tím jak docílit efektu odpovídající atmosféře žánru. V hlavě jsem si skládal, fotomontáže a kompozice prostředí, do kterých umístím děj z daných povídek. Hodně mi posloužily reálné fotografie běžných životních pohledů a poskytly mi také zároveň nápovědu prostoru, do kterých pak umístit scénu z literárního prostředí nebyl velký problém. Měl jsem jasno v hlavě, kde by se měla scéna odehrávat, jak by to mělo vypadat, ale prostorová kompozice byl pro mne trochu oříšek. Využil jsem tedy fotky a přetvořil je k obrazu svému. Něco jsem uboural, něco jsem smazal, něco jsem přidal, něco jsem nechal. Nechat kousek pravdivé reality v obraze není na škodu, protože jak mile

jí divák spatří, bude pak věřit všemu ostatnímu na obraze, byť se jedná o sebe více absurdní věc. Tedy jsem přehoupnutím přes tento začátek přešel k ručnímu procesu realizace prvních skic.

5 PROCES TVORBY

Jelikož se jednalo o žánr týkající se zcela smyšlených scén, musel jsem vycházet ze své fantazie. Mým pomocníkem mi byly výjevy z filmů, či obrázků, které jsem doposud viděl a měl jsem tím na čem stavět. Anatomii jsem díky figurální kresbě do jisté míry zvládal a věděl jsem kde je hlava, kde ruce, kde nohy a jak vypadají, jen jsem vzhledem k žánru musel přidat něco ze svého světa. Obléct vojáky do uniforem z budoucnosti, přimalovat nestvůrám vše co by měly mít, aby působily děsivě. Zuby, drápy, velké huby, z níž vytékají lána hnusných mazlavých slin, aby jejich kůže byla pokryta krvavě rudou barvou, to všechno jsem musel zařadit do vzhledu hnusných bytostí, ze kterých lidem naskakuje husí kůže. Jako první reálnou skicu jsem udělal k povídce Burácení hromu, ve které poskytuje společnost svým zákazníkům fyzické exkurze dějinami. Kvůli porušení pravidel cestování časem se současnost začne měnit a do naší doby pronikají bytosti z prastarých dob. Ano možná jste poznali. Narážím na Německo-americký film Lovci dinosaurů od režiséra Petera Hyamse. Ano i on se vskutku inspiroval z povídek od Raye Bradburyho. Měl jsem tímto námět pro jeden obraz daný. Sice daná scéna v povídce není zmíněná, neboť povídka končí v moment, kdy se turnus navrácí z pravěku do současnosti, a účastníci zjišťují, že není vše tak jak bylo. Tedy mou předlohou byl spíše film než povídka. Toho jsem patřičně využil a přemýšlel jsem, že bych mohl Bradburyho brát také jen jako námět a dát průchod své představivosti a domýšlet děj, který v knize není

sepsán. Jak řešit problém ztvárnění povídek byl završen. Zbývala technická stránka.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKACE

Věděl jsem jakým způsobem se pustit do finálních skic bakalářské práce. Nepřipadalo v úvahu nic jiného než zaběhlá digitální cesta. Zmiňoval jsem již, že jsem pomocí počítače vytvářel většinu svých prací pro můj obor. Je to jednodušší, rychlejší a míň se u toho člověk zašpiní, a když se něco nepovede, nebo se něco konzultantovi nelíbí, tak se klikne jen na krok „Zpět.“ „Ať žije digitální malba!“ Vzal jsem fotografii s reálným prostředím a vytvořil jsem si z ní podklad pro nastávající ilustraci. Dále jsem se ji snažil převést do komiksového stylu. Stíny jsem ponořil do jednoduší černé plochy a světla do bílé. A však dělat jen tímto černobílým stylem finálovou realizaci by bylo dosti obtížné a hlavně nudné. Přidal jsem tedy do ilustrací barvy a však pokračoval jsem stejným stylem. Jednoduché plochy, odstupňovat světlost a co je v naprosté tmě prostě neexistuje. Finální skici se chýlily k závěru. Pro realizaci bakalářky jsem zvolil jako podklad sololitu o rozměrech 150x110 cm. Jelikož ve skicách převládaly poněkud černé plochy, použil jsem jako podmalbu černý matný balakryl, což se ukázalo později být výhodou. Tužkou jsem pečlivě překreslil celou kostru malých skic na obrovské formáty bez použití projektoru, nebo šablon. Pak jsem se opět vrátil do svých dětských let a začal jsem příslušnými barvami na hladkou stranu sololitu vymalovávat podkladové obrysy. Nyní se projevila výhoda černého nátěru. Uvažoval jsem pracovat s olejovými barvami, ale věděl jsem, že s obrazy bude hodně manipulováno tak jsem se obrátil na rychleschnoucí proces. Při nátěru akrylových barev na sololit malba ožila. Byl přiznaný rukopis

a tahy štětce. Už to nebyly jednolitě plochy jako na digitálních skicách. Malba ožila a začala dýchat a tím že pod nejednotitou vrstvou akrylových barev prosvítal černý podklad, se stal obraz ještě ponuřejší. Tento způsob vzhledu jsem si zvolil, protože od druhého roku studia na univerzitě jsem na figurální kresbě používal komiksovou techniku. Mnou nakreslené figury byly tímto způsobem vysoce hodnocené a obdivované. Bylo tedy jasné rozhodnout se pro tento styl práce, když se všem líbí. Těžké na tom bylo, že jsem si musel některé věci lidově řečeno cucat s palce. Na hodinách figury jsem pracoval podle modelu, což bylo přeci jen jednodušší, než malovat z paměti. Vytahával jsem a kreslil uhlem pouze místa, které nebyly nasvíceny prudkým světlem. Po roce se z ostrých přechodů mezi světlem a stínem staly plynulé přechody, které dodaly na ještě větší modelaci. Modelace tvrdým stínem se stala mým hlavním směrem a byl jsem pevně rozhodnut ji využít také do své bakalářské práce. Ale pravidla jsou od toho, aby se porušovala, proto jsem některé místa na obrazech promaloval, jako například oblohu, či části těl u monster.

7 POPIS DÍLA

První obraz vypovídá o povídce Burácení hromu, ve které se kvůli putování časem poruší pravidla časoprostoru a nastane převrat v dějinách. Po návratu z expedice do pravěku se začnou dít podivné věci. Výjev, který je zachycen na prvním obraze, je spíš námětem k dané povídce, než její přímou ilustrací. Je to zachycení rozpadlého města, které se začíná pomalu měnit v prales. Kmeny mohutných stromů prorůstají budovami, mrakodrapy jsou staticky narušené a z jejich vrcholů ční k nebesům větve. Divák se na scénérii dívá z vlastního pohledu, drží v ruce automatickou

zbraň, která svým vzhledem odpovídá době. Míří s ní na cosi obrovského nořícího se zpoza rohu výškové budovy. Mohutné tělo nestvůry boří kamennou zeď domu a z její otevřené obrovské huby tečou sliny a ční špičaté zuby.

Druhý obraz, Volání v mlze, není na první pohled tak děsivý, jako spíše tajuplný a plný napětí. V příběhu se jedná o podvodní bytost, která se zjeví na hladině, jako ohromná obluda s velkými ostny na zádech. Při poslouchání této povídky jsem si ihned vybavil film Godzilla, kde obluda má původní vzhled z japonského filmu, který byl natočen roku 1954 režisérem Ishirô Honda. Scénérie se schválně odehrává za noci, kdy pouhý obrys příšery osvětluje pouze měsíc v úplňku a maják vrhající ostré bodové světlo. Ohromný stín, který dopadá na pláž pod ještěrem, vzbuzuje hrůzný úžas, jak je zvíře obrovské.

Ve třetím obraze, Jezero, se jedná o povídku o tajuplné vodě, ve které mizí lidé. Bohužel není známé proč. Jako první věc mě napadly piraně, což by bylo pravděpodobnější, než chobotnice, která není sladkovodní. Proto se opět povídka stala námětem a obraz nadsázkou. Přesunul jsem tedy poklidné místo u vody na pláž a namaloval hnusnou, slizkou, přerostlou bestii se silnými chapadly, která trhají lidská těla na kusy. Při realizaci tohoto obrazu jsem si vzpomněl na obraz, Nedělní odpoledne na ostrově Grande Jatte, od mistra, zakladatele neoimpresionismu Georgese Seurata. Tento slavný malíř, který byl proslulý svými vytečkovanými obrazy, namaloval obraz, kde lidé poklidně relaxují na břehu ostrova. Ihned jsem si to spojil s mým obrazem a přišlo mi to nad míru vtipné. Hodně velkých mistrů se v minulosti inspirovalo od druhých a nyní jsem to tak trochu udělal i já. Jenom místo pohodlně vyhlížejících lidí

se povalují na pláži mrtvolý, listnaté stromy nahrazují palmy, voda je zbarvena do krvavé bordové a z malých paraplíček, které mají sebou velkomožné paničky, se stává plážový slunečník a abych nezapomněl, z moře je vyplavená obří chobotnice s otevřenou hubou a terorizuje břeh.

Čtvrtý obraz z povídky „Hoši, pěstujte i vy obří houby doma ve sklepech, je také spíše nadsázkou. Nejedná se ani tak o sklep jako o výzkumnou laboratoř. Ale zase jsem přiveden na myšlenku, že kdo chce pěstovat takovýto sajrajt, tak by neměl mít úplně tak normální sklep. Inu na obraze je znázorněná potemnělá místnost, do které proniká světlo zadním oknem, které odděluje laboratoř od pozorovací místnosti. Udělat samotné houby by podle mě nabylo zas tak nechutné a děsivé. Obří rostliny tedy produkují organický sliz, který se šíří po stěnách i podlaze. Nebohý muž, který se snaží dostat ze spárů výhonků a natahuje se vpřed po (mé) ruce, která už se stala součástí hub. Pokud budete hledat, poznáte, že ve slizu jsou uvězněny zbytky rozkládajících se těl, které rostliny vstřebávají do sebe.

Na pátém obraze, který je fantazy žánru jsem zachytil souboj s drakem. Antický hrdina držící v pravé ruce velký řemdih se napřahuje a švihá po obludě ostnatým řetězem, aby ji přes neprostupný oheň usmrtil. Obraz je nasvícený od teplého žáru, který oslňuje ohromné tělo draka a studeným měsíčním světlem ozařujícím rytířovi vypracovaná záda. Z obrazu vychází napětí. Kdo koho přemůže? Rozdrtí drak hrdinu drápy, které se na něj stahují, nebo dříve projede ostrá čepel řetězu obludě hrdlem?

Šestý a zároveň poslední obraz, na námět povídky Dlouhý déšť, je zachycení bouřkového monstra ničící velkoměsto. Nevěděl jsem jak do obrazu umístit teplé světlo, když od slunce zář

neproniká, protože je celá obloha zatažená bouřkovým mrakem. Přimaloval jsem tedy mezi výškové domy jaderný výbuch, ze kterého se světlo odráží v oknech domů nejbližší k divákovi. Aby vše nebylo tak strnulé, díky rozmazání barev pomocí prstu jsem převedl bouřkové monstrum do živé malby.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Tato práce mne ještě více zdokonalila v mé vybrané technice. Zkombinoval jsem modelaci tvrdými přechody promalováním. Ke kontrastní černé a bílé jsem přidal kontrasty studeného a teplého světla a kontrast komplementární. Mojí technikou, kterou jsem samozřejmě nevynalezl, jsem byl inspirací pro další studenty. Fotili si mé výtvary z hodin figurální kresby. Mnou nakreslená figura se dostala na titulní stranu almanachu Figurama pro rok 2015, a dokonce i na plakát. Tímto bych chtěl i poděkovat prof. Akad. mal Borisi Jirků, který mě skvěle vedl a naučil mě dělat lepší práce.

9 SILNÉ STRÁNKY

Silná stránka pro mne je, že na obraze není na první pohled nic zřejmého a divák musí v obrazech luštit zakódované výjevy. Dále je to živá malba, která díky hladké straně sololitu ožila a vytvořila z jednolité plochy na skicách malířskou práci. Vždy mě fascinovala černá barva, které se nikdo nikdy nepřejí a je pořád tak elegantní a působivá a zároveň díky jejímu podkladovému nátěru a její průsvitnosti přes živou akrylovou malbu jsem docítil ještě temnějšího efektu. Podařilo se mi díky ní vytvořit ponuré scény podle mých představ a vše mi vyšlo tak jak jsem plánoval.

10 SLABÉ STRÁNKY

Slabé stránky nacházím v tom, že vše šlo udělat v podstatě líp, ale to už záleží na technické vyspělosti autora. Za pár let, až se na svou bakalářskou práci zahledím, najdu nespočítatelně chyb a věcí, které jsou technicky nedokonalé, a které bych namaloval zkušeněji.

11 SEZNAM ZDROJŮ

NEFF, O., OLŠA, J. Encyklopedie literatury science fiction. Praha: AFSF s.r.o., 1995. ISBN 80-85390-33-7.

LÁDEK, J., PAVELKA, R. Encyklopedie komiksu v Československu 1945-1989. Praha: XYZ, 2010. ISBN 978-80-7388-462-8.

GRANT, J., TINER, R. Encyklopedie malířských technik fantasy a science fiction. Praha: Talpress, spol. s.r.o., 1997. ISBN 80-7197-070-0.

COOPER, James F. Poslední Mohykán. Praha: Albatros, 1984. ISBN 13-752-84.

HELLER, S., WIEDEMANN, J. 100 Ilustrátorů. Praha: Slovart, 2013. ISBN 978-80-87083-70-3.

KIRKMANN, R., MOORE, T. Živí mrtví - série. Praha: Crew, 2009-2014.

ISBN 978-80-87083-70-3.

MIHNOLA, Mike. Hellboy. Praha: Calibre Publishing, 2002. ISBN 80-86482-13-8.

BRADBURY, Ray. Kaleidoskop a jiné povídky. Ostrava: Baronet, 2009. ISBN 978-80-7384-275-8

12 RESUMÉ

The topic of my thesis, I was advised by my cantor to figurative drawing and painting prof. Acad. mal. Boris Jirků before me mentioned a collection of short stories named Kaleidoscope, he wrote a master of science fiction writer Ray Bradbury. This is a collection of short stories full of sci-fi, fantasy, horror and mysticism. Award reads: Create 6 images on a literary topic. The goal is to create images of the viewer acting on the eerie atmosphere and draw him into action. Whether the work for this purpose did, hard to say. If I had to take from their perspective, the horror genre has worn thin with me so that I can not even distinguish between terrifying and embarrassing trying it. Create the paintings gloomy environment, working with dark colors and illuminate just places or things that are something terrible. At the very roots of the overall implementation I have not read, but he pulled a total of 62 short stories spoken word, read out Jiří Kadlec. This Kaleidoscope I could listen in peace and make their work easier reading books. Dragon Call of fog, thunder, Lake, Long rain and boys, grow and you giant mushrooms at home in the basement. These stories intrigued me the most. Since it was a genre relating wholly fictional scenes, I had to rely on their imagination. I have been my helper scenes from the movies, or pictures that I've seen so far, and I had that something to build on. Soldiers dressed in uniforms of the future, paint in all the creatures you should have to act scary. To realize Bachelors I chose as the basis sololits dimensions 150x110 cm. As in sketches prevailed somewhat black areas, I used a matte black underpainting Balakryl, which later turned out to be an advantage. Pencil I have carefully repainted the entire skeleton of small sketches to huge sizes without using projector or templates. Then I went back to my

childhood days and I started respective colors on the plain side hardboard painting the underlying contours. The painting came to life and began to breathe and thus that the nejednolitou layer of acrylic paint showing through black background, the picture became even grimmer. The first picture is changing scenery of the city in the forest, which the viewer looks from their perspective holding a firearm, aimed the dinosaur. The second image, Calling in fog, at first glance is not as scary as rather mysterious and full of suspense. The story is an underwater creature, which will appear on the surface, like a huge monster with large spines on its back. In the third scene, Lake, this is a story about a mysterious water in which people disappear. Unfortunately it is not known why. The first thing I thought of piranhas, which would be more likely than an octopus that is freshwater. Therefore, again story became the subject of a painting hyperbole. So I moved a quiet place by the water on the beach and painted ugly, slimy, overgrown beast with strong tentacles that human bodies torn to pieces. The fourth picture from the story "Boys, you cultivate and giant mushrooms at home in the basement is also rather exaggerated. This is not so for the cellar as a research laboratory. Make fungus itself seems to me became not so disgusting and frightening. Giant plants thus produce organic slime that has spread through the walls and floors. On the fifth painting that is fantasy genre, I caught a duel with a dragon. Ancient hero holding in his right hand a big morningstar is holding out and chastises after the monster barbed chain to her through impenetrable fire killed. The sixth and last image on the theme of the short story long rain storm is capturing monsters destroying the city.

13 SEZNAM PŘÍLOH

